Lieta Nr. A42705808
(A2128-10/5)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010. gada 18. martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I. Kaļiņina,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes – pilnvarotajai pārstāvei *I.V.*,

2010. gada 8. martā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.V.* pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008. gada 15. septembra lēmuma Nr. 2456 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008. gada 8. jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. 0249 PA 404941 (turpmāk arī – Protokols, lietas 14. lapa) par to, ka *V.V.* (turpmāk arī – pieteicējs) 2008. gada 8. jūnijā Rīgas rajonā, Garkalnes pagastā vadīja transportlīdzekli *Audi 80*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, (turpmāk – transportlīdzeklis) pa auto ceļu Rīga-Sigulda, no Siguldas puses Rīgas virzienā, 14. kilometrā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 0,43 promiles. Par šo pārkāpumu ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{15}$ panta pirmajā daļā.

[1.2] 2008. gada 10. jūnijā Pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieks izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr. 050/PA404941 un pieņēma lēmumu saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) par Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 39.1.1. apakšpunkta prasību neievērošanu, atbilstoši LAPK $149.^{15}$ panta pirmajai daļai, uzliekot pieteicējam naudas sodu Ls 100 apmērā un atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 mēnešiem (lietas 15. lapa).

[1.3] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Pārvaldes priekšniekam (lietas 26. lapa).

[1.4] Pārvaldes priekšnieka vietnieks, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, 2008. gada 15. septembrī pieņēma lēmumu Nr. 2456 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu (lietas 30. – 35. lapa).

[2] 2008. gada 3. oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

Pieteicējs norāda, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumiem Nr. 15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk – Noteikumi) uzreiz uz vietas ir jāveic alkohola pārbaude izelpojamā gaisā, taču pieteicējam tādu neveica un pat nepiedāvāja to darīt. Pieteicējs, iepazīstoties ar lietas materiāliem

konstatēja, ka Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā ir ieraksts par to, ka pieteicējs ir atteicies gan no pārbaudes, gan no paraksta, taču pieteicējs neatzīst šādas savas darbības un norāda, ka nekad nav atteicies no pārbaudes un paraksta.

No policijas darbinieka ziņojuma izriet, ka pieteicējam ir piedāvāts veikt alkohola pārbaudi un tā arī tika veikta, jo mēraparāts uzrādījis alkoholu, līdz ar to, no likuma viedokļa nekādā veidā nevarēja fiksēt to, ka pieteicējs ir atteicies no alkohola pārbaudes. Neviens likums neparedz un pat nepieļauj alkohola pārbaudi pasīvajā režīmā.

No lietas materiāliem nav saprotams, kāpēc netika veikta alkohola pārbaude uz vietas – vienā dokumentā ir norāde, ka pieteicējs it kā atteicies no tās, otrā dokumentā ir norāde uz to, ka tehnisku iemeslu dēļ nav bijis iespējams pārbaudi veikt, savukārt policijas darbinieks ziņojumā norāda, ka ekspertīzi uz vietas pieteicējam veica, pieteicējs tai ir piekritis un ir konstatēts alkohola reibums, taču tas viss ir noticis nevienam nesaprotamā un nevienā likumā nereglamentētā pasīvajā režīmā.

Pieteicējs nepiekrīt arī tam, ka policijas darbinieka liecībai ir augstāka ticamības pakāpe nekā pieteicēja liecībai un ka lietā nav apstākļu, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti.

Pieteicējs norāda, ka policijas darbinieki neievēroja kārtību, kādā jāiegūst pierādījumi – pieteicējam Protokols vispār netika uzrādīts, netika piedāvāts veikt pārbaudi uz vietas, kā arī netika lūgts parakstīt Protokolu. No lietas materiāliem ir redzams, ka administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējs ir parakstījis, tātad būtu pilnīgi neloģiski neparakstīt Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu. Šis fakts apliecina, ka pārbaude uz vietas netika veikta un netika pat piedāvāts to veikt. Pieteicējam uzreiz norādīja, ka jābrauc uz medicīnas iestādi.

[3] 2008. gada 6. novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Pārvaldes paskaidrojums par pieteikumu (lietas 41. – 42. lapa). Atbildētājs tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteicēja pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst pilnā apmērā, balstoties uz Lēmumā ietvertajiem argumentiem.

[4] Pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies. 2010. gada 8. martā saņemts pieteicēja lūgums izskatīt lietu bez pieteicēja klātbūtnes (lietas 51. lapa).

Tiesa, pamatojoties uz LAPK 260. panta trešajā daļā noteikto normatīvo regulējumu, nolēma izskatīt lietu bez pieteicēja piedalīšanās.

Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā ietverto pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, iepazinusies ar administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, atzīst, ka pieteicēja pieteikums nav pamatots un tas ir noraidāms.

[6] Ar Lēmumu iestādē noslēdzies administratīvā pārkāpuma process, kura rezultātā pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{15} panta pirmās daļas, uzliekot pieteicējam naudas sodu Ls 100 apmērā, kā arī atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 mēnešiem.

Saskaņā ar LAPK 8. panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

Pārsūdzētais Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 39.1.1. apakšpunktu un LAPK 149.^{15} panta pirmo daļu.

Minētās tiesību normas noteic šādu regulējumu.

Transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles – transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus (CSN 39.1.1. apakšpunkts).

Par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles, bet nepārsniedz 0,5 promiles, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam, kura vadītāja stāžs mazāks par diviem gadiem, no simt līdz divsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim mēnešiem (LAPK 149.[15] panta pirmā daļa).

[7] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicēja transportlīdzekļu vadīšanas stāžs Protokola noformēšanas dienā nepārsniedza divus gadus un pieteicējs vadījis transportlīdzekli alkohola reibumā – alkohola koncentrācija pieteicēja asinīs 2008. gada 8. jūnijā plkst. 7.22 bija 0,43 promiles.

Lietā ir strīds par to, vai policijas darbinieki ir rīkojušies atbilstoši normatīvajiem aktiem, nosakot pieteicēja alkohola reibuma pakāpi.

[8] Noteikumu 3. punktā ietvertā tiesību norma noteic, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic ar viņa mutisku piekrišanu.

Atbilstoši Noteikumu 4. punktam, ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā (..) ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

No minētā izriet, ka transportlīdzekļa vadītāja medicīnisko pārbaudi veic, ja nav iespējams veikt alkohola koncentrācijas pārbaudi apturēšanas vietā vai transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem.

No administratīvā pārkāpuma lietā iesniegtajiem pierādījumiem (sk. *I.M.* ziņojumu, lietas 27. lapa un transportlīdzekļa vadītāja nosūtījumu uz medicīnisko pārbaudi, lietas 16. lapa) tiesa konstatē, ka pieteicējs pārbaudei uz vietas nav piekritis, kā arī alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja izelpā uz vietas tehnisku iemeslu dēļ nebija iespējams veikt.

Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā ir iestājušies divi nosacījumi, kādēļ transportlīdzekļa vadītāju bija nepieciešams nogādāt ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai, līdz ar to tiesa policijas darbinieku rīcībā nesaskata prettiesisku rīcību.

[9] Atbilstoši LAPK 9. panta pirmajā daļā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa secina, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. 0249 PA 404941, 2008. gada 8. jūnija Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 3558 (lietas 17. lapa) ir pierādīts fakts, ka pieteicējs 2008. gada 8. jūnijā plkst. 6.30, vadot transportlīdzekli pa auto ceļu Rīga-Sigulda, no Siguldas puses Rīgas virzienā 14. kilometrā, ir bijis alkohola reibumā. Tādējādi pieteicējs ir pārkāpis CSN 39.1.1. apakšpunkta prasības un izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 149.[15] panta pirmajā daļā.

Tā kā konkrētajā gadījumā pieteicējam sods piemērots atbilstoši LAPK 149.[15] panta pirmās daļas minimālajai sankcijai, tiesa atzīst par pamatotu un tiesisku pieteicējam piemēroto sankciju par pieļauto administratīvo pārkāpumu, un ar to ir sasniegts LAPK 22. pantā noteiktais mērķis – administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un

sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

[10] Pārbaudot Lēmuma atbilstību procesuālajiem un formālajiem priekšnoteikumiem, tiesa secina, ka atbildētāja amatpersona, pieņemot Lēmumu, ir pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus un izvērtējusi pieteicējas sūdzībā norādītos iebildumus. Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa secina, ka atbildētājs pirms Lēmuma pieņemšanas ir pilnīgi un vispusīgi veicis administratīvā pārkāpuma lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, ieguvis informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām. Tiesa arī konstatē, ka izdodot Lēmumu, ir ievērota lietas piekritība, Lēmumā ir norāde uz lietā savāktajiem pierādījumiem un piemērotām tiesību normām, līdz ar to Lēmuma pamatojums attaisno pieteicējam piemēroto sodu.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks administratīvais akts un tas nav atceļams, savukārt pieteicēja pieteikums nav pamatots un tas ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *V.V.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008. gada 15. septembra lēmuma Nr. 2456 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 404941) atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Kaļiņina